

Pomiędzy

Aleksandra Niziołek

Nasze wspomnienia budują naszą tożsamość. Pamięć, która je gromadzi jest nieidealna. Z czasem jedne wspomnienia stają się bardziej wyraziste, inne bledną i tracą swoją siłę. W pamięci powstają ubytki i deformacje. Niektórych przeszłych historii nie jesteśmy już w stanie sobie przypomnieć, a niektóre są gdzieś pomiędzy tym, co zdarzyło się naprawdę, a tym co nigdy nie miało miejsca, ale nasza pamięć pielęgnuje nie tylko prawdziwe wspomnienia.

Tym co wyzwala dawne wspomnienie jest coś, czego doświadczamy w chwili obecnej. Może to być obraz, smak, zapach, dźwięk. Czasem te „wyzwalacze” przywołują z ogromną wyrazistością obrazy z przeszłości, które zdają się być już zapomniane lub nieuświadomione. Dzieje się to mimowolnie lub w wyniku świadomego przywoływania przeszłości.

Tytułowe *pomiędzy* to obszar obejmujący dokonaną przeszłością, która nadal pozostaje żywa oraz nieznaną przyszłością. Teraźniejsze doświadczenie pozostaje z nimi nieodłącznie związane. Na cykl składa się osiem grafik w formacie kwadratu 100 × 100 cm. Graficzne przedstawienia opisanego zagadnienia dopełnia tekst – to fragmenty osobistego pamiętnika z lat dziecięcych i dwa wiersze Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej: *Czas ślepiec kulawy* i *Zgubiony tancerz*. Pojawiający się na pracach obiekt przypominający wstęgę został zainspirowany filozofią Henriego Bergsona i sposobem w jaki opisywał działanie czasu i pamięci. Wstęga o stożkowatym kształcie, swoim węższym końcem naciera na teraźniejszość i przeciera w niej ślad. Obiekt poszerza się i faluje - jak przeszłe doświadczenia, których z upływem czasu gromadzimy coraz więcej. Nieuchronność przemijającego czasu przejawia się w *tu i teraz*.